

Det er vigtigt, og det er jo derfor, jeg endnu en gang har taget den der fine planche fra Landbo-Nord med, som beskriver, at de godt ved, hvordan det her hænger sammen. Og de siger også, at der er nogle brodne kar – de får hele armen – og at man trækker dem i støtten og alle mulige forskellige ting og sager, for de vil også have noget gjort ved det. De gider ikke have nogen dårlige sager. Og det er jo for – havde jeg nær sagt – at tilgodese dem, der gør det godt. Og så drejer det sig om at finde ud af, hvordan vi spotter dem, der gør det mindre godt, og får dem til også at blive gode.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Anden korte bemærkning fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 18:23

Tina Nedergaard (V):

For os er målet i sig selv ikke afstraffelse af den enkelte producent. Vi synes, det er meget interessant også at se på, hvordan man så rådgiver den producent, der løber ind i vanskeligheder og dermed ikke kan behandle sine dyr efter den målestok, som vi ønsker fra Folketingets side og fra Venstres side.

Men det, jeg bare hæfter mig ved, er, at hr. Bjarne Laustsen konstaterer, at vi taler om samfundets kontrol af den enkelte producents behandling af dyrene. Og så er det bare, jeg spørger: Hvad er det så, der særligt er gældende i dyreværnsloven, efter hvilken man også benytter dyrlæger, privatpraktiserende dyrlæger, til at påse, at dyrene er i orden ved det årlige lovpligtige besøg? Det er jo altså også den nærmeste dyrlæge. Det kan godt ske, at han bor henne om hjørnet, og det kan ske, at han har et fritidslandbrug lige ved siden af. Det er lige før, han kan være gift ind i familien, hvis det ikke var, fordi vi havde en speciel lov om det.

Situationen er jo den, at vi faktisk har tillid til, at dyrlægerne kan løse opgaven en gang om året, men altså åbenbart ikke flere gange om året, og det vil jeg gerne have en forklaring på.

Kl. 18:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 18:24

Bjarne Laustsen (S):

Ligesom det gør sig gældende, når vi diskuterer fødevarerkontrollen, er det jo også her sådan, at der er nogle typer virksomheder, der har svært ved at forstå det regelsæt, som vi arbejder efter. Vi vil have en ordentlig fødevarerikkesikkerhed – det

bærer det hele – og derfor er vi i den situation, at vi siger til nogle: Vi kan da ikke stå derude og bruge alle samfundets penge på det der; det er dig, der vil drive en forretning, og vi vil altså fra samfundets side have en ordentlig virksomhed og en ordentlig hygiejnestandard. Så siger vi også: Du skal modtage rådgivning, og det er dig, der skal betale den, det idømmer vi dig at gøre.

Det kan være, at det er langt mere præventivt end at give en bøde, for den kan man jo bare betale; her skal man altså ligesom samarbejde om problemerne. Så i den sidste ende kan det hende, at man får frataget retten til at drive virksomhed, hvis ikke man har forstand på det.

Sådan kan det også være her. Der kan godt være et samspil, men vi skal altså have en samfundsmæssig kontrol, der så også kan ende op med at sige: På de her punkter er det, du har arbejdet med, ikke godt nok. Der skal vi altså have en mere kvalificeret kontrol. Og det kan så være privatpraktiserende dyrlæger, der går ind og er med til give en rådgivning om, hvordan man løser et specifikt problem i en besætning.

Vi vil have antallet af skuldarsår og alle mulige andre lidelser ned, og vi vil også have dødeligheden blandt vores produktionsdyr ned. Det er ikke rimeligt, at vi gør det på den måde, som vi gør det på i dag. Det skal vi altså efter min mening ændre på.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der har meldt sig endnu en med en kort bemærkning: hr. Knud Kristensen.

Kl. 18:26

Knud Kristensen (KF):

Hr. Bjarne Laustsen var inde på, at en del søer bliver skudt og går til destruktions. Jeg må lige spørge hr. Bjarne Laustsen, om han har været med til at indføre bødestørrelserne for, at der f.eks. bliver leveret søer til slagteriet med skuldarsår osv., og om han kan bekræfte, at han har været med til at indføre bøder i 10.000-kronersstørrelsen.

Kl. 18:26

Bjarne Laustsen (S):

Ja, det tror jeg sagtens jeg kan. Jeg tror faktisk også, at regeringen har været med til det. Jeg tror faktisk, at det er meget bredt, at vi ikke vil acceptere, at vores produktionsdyr bliver udsat for en produktionsform, hvor de tager så meget skade, at de får skuldarsår af det. Det kan vi ikke acceptere, og derfor er der nogle af de dyr, der simpelt hen skal aflives i stedet for.